

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibvs, Cavsis, Atqve Exitv Perseqvvtionvm,
Qvas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Querimonia D. Hilarij de sui temporis periculosisima persequutione. Cap.
23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

DE VARIIS PIORVM

Querimonia D. Hilarij de sui temporis periculo *siffimā*
persequutione. C A P. XXIII.

Hilarius ad Constantiū.
SED priusquam manifesta orbi fiat eorum insipientia; quis blandientis inimici mortiferam hypocrisim apprehendat? quis verborum dolos, quis laqueos arte compositarum sermocinationum enitet? quis non sāpē numero facile falsa pietatis specie capiatur? Sui quidem temporis ex eiusmodi persecutio ne periculum. B. Hilarius non tacuit, cuius querimoniam ipsius expressam verbis hunc in locum transferendam duxi, vt intelligeretur Christianam fortitudinem non sola apertè saevientium tormenta, verum etiam insidiosè ac tectè in animas grassantium blandimenta formidare. Utinam illud potius, inquit, omnipotens Deus præstis ses, vt hoc confessionis meæ ministerium, Neronianis, Decianisve temporibus explessem. Nec ego per misericordiam Domini calens equuleum metuissem, qui defecit Isaiam scissim; nec ignes timuissem, inter quos Hebreos pueros cantasse meminissem; nec crucem & fragmenta crurum meorum vitassem, postquam in paradysum translatum latronē recordarer. Nec profundum maris & Pontici aestus absorbētem Reumam trepidasssem, cùm per Ionam & Paulum docuisses fidelibus esse in mari viam. Aduersus absoltos enim hostes tuos fœlix mihi certamen fuisset, quia nec dubium relinqueretur, quin persecutores essent qui ad negandum te, pœnis, ferro, igni compellerent, neque id testificandum plus tibi nos quam mortes nostras licere impendere. Pugnaremus enim nos palam & cum fiducia contra negantes, contra torquentes, contra iugulantes: & nos populi tui tanquam duces suos, ad confessionis religionem, intelligentia persecutio nis publicæ comitarentur: At nunquid pugnamus contra persecutio nem fallentem, contra hostem blandientem, contra Constantium Antichristum qui non dorsa cœdit, sed ventrem palpat: non proscriptit ad vitam, sed ditat in mortem: non trudit carcere ad libertatem, sed intra palatium honorat ad seruitutem, non latera vexat, sed cor occupat, non caput gladio desecat, sed animam auro occidit: non ignes publice minatur, sed gehennam priuatim accedit; non contendit ut vincat, sed adulatur ut dominetur: Christum confitetur ut neget: unitatem procurat, ne pax sit: hæreses comprimit, ne Christiani sint: sacerdotes hono-

honorat, ne episcopi sint: Ecclesiæ tecta struit, ut fidem destruat: te in verbis, te in ore circumfert; & omnia omnino agit ne tu vt Deus, ita pater esse credaris. Ac nonnullis interiectis ipsum alloquens atq; increpans Constantium: Tu, inquit, omnium crudelissime damno maiore in nobis & veniam minore desceuis: subrepis nomine blandimenti: occidis specie religionis, impietatem peragis: Christi fidem, Christi mendax prædicator extinguis: non relinquis saltem miseris excusationes, vt æterno iudici suo pœnas & aliquas lanctorum corporum præferat cicatrices, vt infirmitas defendat necessitatem. Scelestissime mortalium omnia persecutio-
nis mala ita temperas, vt excludas & in peccato veniam, & in confessione martyrium.

*Hoc persecutionis genus ab ipsis Apostolorum cœpisse
temporibus. CAPUT XXIIII.*

AT fortè rarior hæc fuit tam periculosa persecu-
tio: imò verò frequentissima, quæ omnem Ecclesiæ Christianæ etatem affixerit: erant enim & Apo-
stolorum temporibus, qui speciem pietatis præseferrent,
virtutem eius abnegarent: qui domos penetrabant, & ca-
ptiuas ducebant mulierculas oneratas peccatis, homines
corrupti mente & circa fidem reprobi, quorum insipietiam
omnibus aliquando Paulus aiebat fore manifestam: erant
tum Hymenæus & Philetus, qui à veritate exciderant, asse-
2. Timoib. 3.
rentes resurrectionem esse iam factam: & quorundam fi-
dem subuerterant, cum eorum sermo vt cancer serperet, oc-
cultisque verborum mortibus, incautis lethale virus infun-
deret. Erant illi qui repulsa bona conscientia, circa fidem
nausagium fecerant, quos tradidit Sathanæ, vt discant non
blasphemare. Multi quoq; erant, maximè de circuncisione,
inobedientes, vaniloqui seductores, quos redargui dicit
oportere, quod vniuersas domos subuerterent, docentes quæ
non oportet turpis luci gratia. Iam tum reperiebantur qui
Iesum soluerent, & hominem duntaxat esse Christum, præ-
dicarent. Cum Simone Mago Petrus, cum Hebione & Ce-
rintho Ioannes confixit. Fuit & illa, cuius Apocalypsis me-
minit, Nicolitarum doctrina; qui se Nicolaum, vnum ex
illis, qui cum Stephano constituti sunt diaconi, authorem
habere iactabat. Sed & scire se Paulus affirmabat suum post
1. Timoib. 1.
ad Titum 1.

G disces-